'మన లోపలి స్వరూపమే మన గురుదేవులు. బయట శరీరం మనం. దాన్ని నడిపే మనసుకి కపట రాహిత్యం, ఇతరులపైన కాక మన లోస్వరూపం మీద దృష్టి నిలపడం, ఇదే సాధన.'

128. తృష్ణ

ఓ రాజు తన పరివారంతో ఎడారిలో ప్రయాణిస్తున్నాడు. వారందరికీ దాహంతో గొంతులు ఎండిపోయాయి. ఎంత వెదికినా వారికి నీటి జాడ దొరకలేదు. అక్కడక్కడా దాహంతో మరణించిన వారి అస్థిపంజరాలు కూడా కనబడ్డాయి. మంత్రికి ఓ ఆలోచన రావడంతో రాజుతో చెప్పాడు.

"రాజా! మనం పట్టుకున్న ఎడారి దుప్పులని వదులుదాం. దాహంతో వున్న అవి నీటి జాడ కనుక్కుని అక్కడికి తప్పక వెళ్తాయి."

దుప్పులని వదలగానే అవి నీటిని పసికట్టి అటువైపు పరుగులు తీసాయి. వాటి వెనకే వెళ్ళిన రాజు, ఆయన పరివారం తమ దాహాన్ని తీర్చుకున్నారు. రాజు వెంటనే ఓ రాతిఫలకం మీద ఇలా చెక్కించి దాన్ని అక్కడ ప్రతిష్టించాడు.

'దుప్పి నీటివాగు కోసం ఆశపడేంత గాఢంగా ఓ దేవా! నా మనసు నీ కోసం తృష్ణతో తపన పడేలా అనుగ్రహించు.'

129. స్వర్గార్హత

అనేక పాపపు పనులుతో ఎంతో సంపాదించిన ఒకతనికి చికిత్స లేని రోగం ఒకటి పట్టుకుంది. తను కొద్ది రోజుల్లో మరణించబోతున్నానని తెలీగానే అతని ఆలోచనలు మరణానంతర స్థితి మీదకి మొదటిసారిగా మళ్ళాయి. అతను ఓ గురువు దగ్గరకి వెళ్ళి వినమ్రంగా అడిగాడు.

"స్వామీ! నా మరణానంతరం నేను స్వర్గానికి వెళ్ళడం ఎలాగో దయచేసి చెప్తారా?"